

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2518 - 2530 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 455 เรื่อง ด้วยวิธีการสังเคราะห์เชิงปริมาณและการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ ได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแยกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะต่างๆไปของวิทยานิพนธ์
- ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณ
- ตอนที่ 3 ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะต่างๆไปของวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ลักษณะต่างๆไปของวิทยานิพนธ์ในด้านแหล่งที่ผลิต ปีที่พิมพ์ และเผยแพร่ระดับการศึกษาที่ทำวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย และเนื้อหาทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง โดยการแจกแจงความถี่ หาค่ากระจายร้อยละ และบรรยายแบบความเรียงประกอบตาราง ผลของการวิเคราะห์แสดงไว้ใน ตารางที่ 2 ถึง ตารางที่ 6

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทย จำแนกตามปีที่พิมพ์เผยแพร่และแหล่งที่ผลิต

แหล่งที่ผลิต	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2518	14	9.03	-	-	5	4.00	19	4.08
2519	14	9.03	-	-	1	.80	15	3.22
2520	8	5.16	-	-	6	4.80	14	3.01
2521	17	10.97	14	7.57	9	7.20	40	8.60

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ปีที่พิมพ์ เลขแนว	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์		มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2522	17	10.97	17	9.19	7	5.60	41	8.82
2523	11	7.10	21	11.35	5	4.00	37	7.96
2524	10	6.45	30	16.21	7	5.60	47	10.11
2525	9	5.80	16	8.65	6	4.80	31	6.67
2526	11	7.10	21	11.35	15	12.00	47	10.11
2527	10	6.45	17	9.19	11	8.80	38	8.18
2528	13	8.39	16	8.65	17	13.60	46	9.88
2529	7	4.52	16	8.65	8	6.40	31	6.67
2530	14	9.03	17	9.19	28	22.40	59	12.69
รวม	155	100.00	185	100.00	125	100.00	465	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยรวมทั้งสามสถาบันมีการ
พิมพ์เผยแพร่มากที่สุดในปี พ.ศ. 2530 (12.69%) และพิมพ์น้อยที่สุดในปี พ.ศ. 2520
(3.01%)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการพิมพ์เผยแพร่วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยมาก
ที่สุดในปี พ.ศ. 2521, 2522 (10.97%) และน้อยที่สุดในปี พ.ศ. 2529 (4.52%)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีการพิมพ์เผยแพร่วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยมากที่
สุดในปี พ.ศ. 2524 (16.21%) และน้อยที่สุดในปี พ.ศ. 2521 (7.57%)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีการพิมพ์เผยแพร่วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการ
สอนภาษาไทยมากที่สุดในปี พ.ศ. 2530 (22.40%) และน้อยที่สุดในปี พ.ศ. 2519 (0.80%)

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการสอน
ภาษาไทยจำแนกตามระดับการศึกษาที่ทำวิจัยและแหล่งที่ผลิต

แหล่งที่ผลิต	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ		รวม	
	ระดับการศึกษาที่ทำวิจัย		ระดับการศึกษาที่ทำวิจัย		ระดับการศึกษาที่ทำวิจัย		ระดับการศึกษาที่ทำวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	-	-	60	32.43	65	52.00	125	26.88
มัธยมศึกษาตอนต้น	44	28.39	58	31.35	34	27.20	136	29.25
มัธยมศึกษาตอนปลาย	44	28.39	35	18.92	19	15.20	98	21.08
มัธยมศึกษา	22	14.19	1	.54	-	-	23	4.95
อนุปริญญา	30	19.35	19	10.28	2	1.60	51	10.97
อาชีวศึกษา	2	1.29	-	-	1	.80	3	0.64
ปริญญาตรี	11	7.10	12	6.48	3	2.40	26	5.59
ไม่ระบุ	2	1.29	-	-	1	.80	3	0.64
รวม	155	100.00	185	100.00	125	100.00	465	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย รวมทั้งสามสถาบันที่ผลิตและแยกตามแหล่งที่ผลิต ส่วนใหญ่ทำการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและทำศึกษาน้อยที่สุดในระดับ อาชีวศึกษา

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย
จำแนกตามระเบียบวิธีวิจัยและแหล่งที่ผลิต

แหล่งที่ผลิต	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระเบียบวิธีวิจัย								
เชิงประวัติศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-
เชิงทดลอง	47	30.32	122	65.95	94	75.20	263	56.56
เชิงบรรยาย								
สำรวจการศึกษา	58	37.42	49	26.49	15	12.00	122	26.24
เปรียบเทียบ	7	4.52	3	1.62	4	3.20	14	3.01
ศึกษาความสัมพันธ์	5	3.23	5	2.70	4	3.20	14	3.01
วิเคราะห์และประเมินผล								
เชิงพัฒนา	30	19.35	5	2.70	8	6.40	43	9.25
สร้างโครงการ	8	5.16	1	0.54	-	-	9	1.93
รวม	155	100.00	185	100.00	125	100.00	465	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย เมื่อรวมทั้งสามสถาบัน และแยกพิจารณาแต่ละแหล่งผลิต ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองมากที่สุด (56.56%) รองลงมาคือ ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยายสำรวจศึกษา (26.24%)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยผลิตวิทยานิพนธ์ที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยายสำรวจศึกษามากที่สุด (37.42%) รองลงมาคือวิทยานิพนธ์เชิงทดลอง (30.32%)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลิตวิทยานิพนธ์ที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองมากที่สุด (65.95%) รองลงมาคือวิทยานิพนธ์เชิงบรรยายสำรวจศึกษา (26.49%)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลิตวิทยานิพนธ์ที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองมากที่สุด (75.20%) รองลงมาคือ วิทยานิพนธ์เชิงบรรยายสำรวจศึกษา (12.00%)

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยจำแนกตามเนื้อหาที่เกี่ยวข้องและแหล่งที่ผลิต

แหล่งที่ผลิต เนื้อหาที่ เกี่ยวข้อง	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์		มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	หลักสูตร	5	3.23	3	1.62	2	1.60	10
หนังสือเรียน	13	8.39	4	2.16	4	3.20	21	4.52
เนื้อหาวิชา	11	7.10	-	-	1	.80	12	2.58
วิธีสอนและเทคนิคการสอน	17	10.97	27	14.60	35	28.00	79	16.99
นวัตกรรมและเทคโนโลยี								
สื่อการเรียนการสอน	34	21.93	69	37.30	24	19.20	127	27.31
พฤติกรรมของครู และนักเรียน	22	14.19	23	12.43	14	11.20	59	12.69
การวัดผลและประเมินผล	12	7.74	33	17.84	40	32.00	85	18.28
การเรียนการสอน	41	26.45	26	14.05	5	4.00	72	15.48
รวม	155	100.00	185	100.00	125	100.00	465	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่าวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย รวมทั้งสามสถาบัน ผลิตวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ นวัตกรรมเทคโนโลยีและสื่อการเรียนมากที่สุด (27.31%) รองลงมาคือ วัดผลและประเมินผล กับวิธีสอนและเทคนิคการสอน (16.99%)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลิตวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนมากที่สุด (26.45%) รองลงมามีเนื้อหาเกี่ยวกับนวัตกรรมเทคโนโลยีและสื่อการเรียน (21.93%)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลิตวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับนวัตกรรมเทคโนโลยีและสื่อการเรียนมากที่สุด (37.30%) รองลงมามีเนื้อหาเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล (16.22%)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลิตวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลมากที่สุด (29.60%) รองลงมามีเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอน (28.00%)

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย
จำแนกตามตัวอย่างประชากรและแหล่งที่ผลิต

แหล่งที่ผลิต	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตัวอย่างประชากร								
นักเรียน	74	47.75	139	75.14	111	88.80	324	69.68
ครู	19	12.26	9	4.87	4	3.20	32	6.88
ผู้เชี่ยวชาญ	3	1.94	-	-	-	-	3	0.65
ประชาชนทั่วไป	-	-	-	-	-	-	-	-
นักเรียนและครู	28	18.07	29	15.67	5	4.00	62	13.34
นักเรียนและผู้ปกครอง	-	-	-	-	1	0.80	1	0.21
นักเรียนและประชาชนทั่วไป	1	0.64	-	-	-	-	1	0.21
ครูและผู้บริหาร	10	6.45	1	0.54	-	-	11	2.37
ครูและผู้เชี่ยวชาญ	2	1.29	2	1.08	1	0.80	5	1.08
นักเรียน ครูและผู้บริหาร	8	5.16	1	0.54	-	-	9	1.94
นักเรียน ครูและผู้ปกครอง	-	-	1	0.54	-	-	1	0.21
นักเรียน ครูและผู้เชี่ยวชาญ	-	-	3	1.62	1	0.80	4	0.86
ครู ผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญ	1	0.64	-	-	-	-	1	0.21
นักเรียน ครู ผู้บริหารและ ผู้เชี่ยวชาญ	1	0.64	-	-	-	-	1	0.21
หนังสือเรียน	7	4.52	-	-	1	0.80	8	1.72
หลักสูตร	1	0.64	-	-	1	0.80	2	0.43
รวม	155	100.00	185	100.00	125	100.00	465	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย รวมทั้งสามสถาบันผลิต วิทยานิพนธ์ที่ใช้ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนมากที่สุด (69.68%) รองลงมาคือนักเรียนและครู (13.34%)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยผลิตวิทยานิพนธ์ที่ใช้ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนมากที่สุด (47.75%) รองลงมาคือนักเรียนและครู (18.07%)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลิตวิทยานิพนธ์ที่ใช้ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนมากที่สุด (75.14%) รองลงมาคือนักเรียนและครู (15.67%)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลิตวิทยานิพนธ์ที่ใช้ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนมากที่สุด (88.80%) รองลงมาคือนักเรียนและครู (4.00%)

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทย
จำแนกตามแหล่งที่อยู่ของประชากรและแหล่งที่ผลิต

แหล่งที่ผลิต	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	66	42.58	60	32.43	39	31.20	165	35.48
ต่างจังหวัดจังหวัดเดียว	32	20.64	99	53.51	77	61.60	208	44.73
เขตการศึกษา	19	12.26	12	6.49	5	4.00	36	7.74
ภาคภูมิศาสตร์	12	7.74	9	4.86	-	-	21	4.52
ทั่วประเทศ	11	7.10	5	2.71	2	1.60	18	3.87
ไม่ระบุ	15	9.68	-	-	2	1.60	17	3.66
รวม	155	100.00	185	100.00	125	100.00	465	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยเมื่อรวมทั้งสามสถาบัน และแยกพิจารณาแต่ละแหล่งที่ผลิต แหล่งที่อยู่ของประชากร ที่ทำในต่างจังหวัดจังหวัดเดียวมากที่สุด (44.73%) รองลงมาคือกรุงเทพมหานคร (35.48%)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลิตวิทยานิพนธ์แหล่งที่อยู่ของประชากรที่ทำในกรุงเทพมหานครมากที่สุด (42.58%) รองลงมาคือต่างจังหวัดจังหวัดเดียว (20.64%)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลิตวิทยานิพนธ์แหล่งที่อยู่ของประชากรที่ทำในต่างจังหวัดจังหวัดเดียวมากที่สุด (53.51%) รองลงมาคือ กรุงเทพมหานคร (32.43%)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลิตวิทยานิพนธ์แห่งที่อยู่ที่ของประชากรต่างจังหวัดจังหวัดเดียวมากที่สุด (61.60%) รองมาคือ กรุงเทพมหานคร (31.20%)

ตารางที่ 8 จำนวนวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยจำแนกตามเนื้อหาที่เกี่ยวข้องและผลการประเมินคุณภาพ

เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง	อันดับคะแนนจากการประเมินคุณภาพ	
	ตั้งแต่ B ขึ้นไป	ตั้งแต่ C ลงมา
หลักสูตร หนังสือเรียน และ เนื้อหาวิชา	42	1
วิธีสอนและเทคนิคการสอน	79	-
การวัดและประเมินผล	85	-
นวัตกรรมเทคโนโลยี สื่อการสอน	119	8
พฤติกรรมของครูและนักเรียน	59	-
อื่นๆ	71	1
รวม	455	10

จากตารางที่ 8 พบว่า วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทย ที่ได้รับคะแนนจากการประเมินคุณภาพ ตั้งแต่ B ขึ้นไป มีจำนวน 455 เรื่อง และได้อันดับคะแนนตั้งแต่ C ลงมา จำนวน 10 เรื่อง

ผู้วิจัยนำวิทยานิพนธ์ที่ได้อันดับคะแนนตั้งแต่ B ขึ้นไปถึง 455 เรื่องไปสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ต่อไป

ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาตร

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกวิทยานิพนธ์มาสังเคราะห์เชิงปริมาตร 2 ประเภท คือ วิทยานิพนธ์เชิงทดลอง เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย และวิทยานิพนธ์เชิงสหสัมพันธ์ ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย กับทักษะการอ่าน การพูด และ

การเขียน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเสนอผลการสังเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับขั้นดังนี้ คือ

1. ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ ที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีสอน และเทคนิคการสอน ที่แตกต่างกัน

2. ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย กับทักษะการอ่าน การพูด และการเขียน

ในการเสนอข้อมูลในรูปตาราง จะใช้สัญลักษณ์ทางสถิติต่างๆ ดังนี้ คือ

- d แทนค่าเฉลี่ยของผลมาตรฐาน
- d_c แทนค่าขนาดของผลที่ปลอดจากความคลาดเคลื่อนจากการวัด
- d_1 แทนขนาดของผลมาตรฐานของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม
- k แทนจำนวนงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์
- n_1 แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยแต่ละเรื่อง
- n_c แทนจำนวนตัวอย่างของกลุ่มควบคุม
- n_e แทนจำนวนตัวอย่างของกลุ่มทดลอง
- r แทนค่าเฉลี่ยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
- r_c แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) ที่ปลอดจากความคลาดเคลื่อนจากการวัด
- r_1 แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ 1 กับตัวแปรที่ 2
- r_{xy} แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปร X กับ Y
- r_{xx} แทนค่าความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปร X
- r_{yy} แทนค่าความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปร Y
- S_c^2 แทนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุม
- S_d^2 แทนความแปรปรวนของค่าพารามิเตอร์
- S_e แทนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มทดลอง
- S_p แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
- S_n^2 แทนความแปรปรวนของค่าพารามิเตอร์
- S_d^2 แทนค่าความแปรปรวนของขนาดของผล
- S_e^2 แทนความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง
- S_r^2 แทนความแปรปรวนของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
- X_c แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม
- X_e แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง

ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์เชิงทดลอง

ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ ที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย โดยใช้วิธีสอน และเทคนิคการสอนที่แตกต่างกัน มีวิธีสอน 5 ประเภท ได้แก่

1. วิธีการสอนที่ใช้สื่อเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล กับวิธีสอนแบบปกติ
 2. วิธีการสอนที่ใช้แบบฝึก และไม่ใช้แบบฝึก
 3. วิธีการสอนที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง กับวิธีการสอนแบบปกติ
 4. วิธีการสอนโดยใช้สิ่งเร้า กับวิธีการสอนแบบปกติ
 5. วิธีการสอนโดยใช้เทคนิคการสอน กับวิธีการสอนแบบปกติ
- ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ที่นำมาสังเคราะห์เชิงปริมาณ จำแนกประเภทตามวิธีสอน

ประเภท	วิธีสอน	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
1	วิธีสอนที่ใช้สื่อเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล-วิธีสอนแบบปกติ	23
2	วิธีสอนที่ใช้แบบฝึก - ไม่ใช้แบบฝึก	12
3	วิธีสอนที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง- วิธีสอนแบบปกติ	11
4	วิธีสอนโดยใช้สิ่งเร้า - วิธีสอนแบบปกติ	9
5	วิธีสอนโดยใช้เทคนิคการสอน(เกม-เพลง)-วิธีสอนแบบปกติ	9
รวม		64

จากตารางที่ 9 พบว่าวิทยานิพนธ์ที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ด้วยวิธีสอนที่ต่างกัน จัดแบ่งได้ 5 ประเภท คือ วิธีสอนที่ใช้สื่อเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลกับวิธีสอนแบบปกติ มากที่สุดจำนวน 23 เล่ม และน้อยที่สุด คือ วิธีสอนโดยใช้สิ่งเร้าและวิธีสอนโดยใช้เทคนิคการสอน(เกม-เพลง)กับวิธีสอนแบบปกติ จำนวน 9 เล่ม

ผลการสังเกตวิธานินท์ ประเภทวิธีการสอนที่ใช้สื่อเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล
กับวิธีการสอนแบบปกติ แสดงดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าผลมาตรฐานของวิธานินท์แต่ละเล่ม (d_c) ค่าเฉลี่ยของผลมาตรฐาน (\bar{d})
และ ความแปรปรวนของผลมาตรฐาน (S_d^2) ของวิธานินท์ประเภทวิธีการสอน
ที่ใช้สื่อเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล กับวิธีการสอนแบบปกติ

วิธานินท์	d_c
1	1.3525
2	0.1501
3	0.4472
4	0.4418
5	0.5959
6	0.2360
7	1.0764
8	3.9171
9	-0.3374
10	1.5141
11	1.3376
12	-0.4834
13	3.2592
14	0.0036
15	1.5179
16	0.1143
17	0.0113
18	0.6815
19	1.5703
20	3.0176
21	0.2204
22	0.7593

ตารางที่ 10 (ต่อ)

วิชานិพนธ์	d_c
23	2.9580
d	1.0524
S_d^2	1.3220

จากตารางที่ 10 พบว่า วิชานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาไทยด้วยวิธีสอนที่ใช้สื่อเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลกับวิธีการสอนแบบปกติ จำนวน 23 เล่ม มีค่าผลมาตรฐานเป็นบวก 21 เล่ม เป็นลบ 2 เล่ม ค่าเฉลี่ยของผลมาตรฐานเท่ากับ 1.0524 ความแปรปรวนเท่ากับ 1.3220 นั้นหมายความว่า การสอนวิชาภาษาไทย ด้วยวิธีสอนที่ใช้สื่อเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ผู้เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าการสอนแบบปกติ เท่ากับ 1.05 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการสังเคราะห์วิชานิพนธ์ ที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ด้วยวิธีสอนที่ใช้แบบฝึก และไม่ใช้แบบฝึก แสดงดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าผลมาตรฐานของวิชานิพนธ์แต่ละเล่ม (d_c) ค่าเฉลี่ยของผลมาตรฐาน (\bar{d}) และ ความแปรปรวนของผลมาตรฐาน (S_d^2) ของวิชานิพนธ์ประเภทวิธีสอนที่ใช้แบบฝึก และไม่ใช้แบบฝึก

วิชานิพนธ์	d_c
1	1.3817
2	-0.4773
3	1.0921
4	0.3526
5	1.1322
6	0.1239

ตารางที่ 11 (ต่อ)

วิทยานิพนธ์	d_c
7	2.4359
8	4.3848
9	0.9349
10	0.9166
11	0.8352
12	1.0115
d	1.1493
S_d^2	1.3959

จากตารางที่ 11 พบว่า วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาไทยด้วยวิธีสอนที่ใช้แบบฝึก และไม่ใช้แบบฝึก จำนวน 12 เล่ม มีค่าผลมาตรฐานเป็นบวก 11 เล่ม เป็นลบ 1 เล่ม ค่าเฉลี่ยของผลมาตรฐานเท่ากับ 1.1493 ความแปรปรวนเท่ากับ 1.3959 นั้นหมายความว่า การสอนวิชาภาษาไทย ด้วยวิธีสอนที่ใช้แบบฝึก ทำให้ผู้เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าการสอนตามปกติ เท่ากับ 1.15 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ ที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ด้วยวิธีสอนที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางกับวิธีสอนแบบปกติ แสดงดังตารางที่ 12

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ค่าผลมาตรฐานของวิชานិพนธ์แต่ละเล่ม (d_c) ค่าเฉลี่ยของผลมาตรฐาน (\bar{d}) และ ความแปรปรวนของผลมาตรฐาน (S_d^2) ของวิชานิพนธ์ประเภทวิธีสอนที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางกับวิธีสอนแบบปกติ

วิชานิพนธ์	d_c
1	-0.4679
2	0.9882
3	0.3964
4	-0.5627
5	-0.1746
6	0.7398
7	1.2596
8	0.6723
9	0.2341
10	1.3051
11	2.0699
\bar{d}	0.6087
S_d^2	0.5744

จากตารางที่ 12 พบว่า วิชานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาไทยด้วยวิธีสอนที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางกับวิธีสอนแบบปกติ จำนวน 11 เล่ม มีค่าผลมาตรฐานเป็นบวก 8 เล่ม เป็นลบ 3 เล่ม ค่าเฉลี่ยของผลมาตรฐานเท่ากับ 0.6087 ความแปรปรวนเท่ากับ 0.5744 นั้นหมายความว่า การสอนวิชาภาษาไทยด้วยวิธีสอนที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าการสอนตามปกติ เท่ากับ 0.57 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการสังเคราะห์วิชานิพนธ์ ที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ด้วยวิธีสอนโดยให้สิ่งเร้ากับวิธีสอนแบบปกติ แสดงดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ค่าผลมาตรฐานของวิชานិพนธ์แต่ละเล่ม (d_c) ค่าเฉลี่ยของผลมาตรฐาน (\bar{d}) และ ความแปรปรวนของผลมาตรฐาน (S_d^2) ของวิชานิพนธ์ประเภทวิธีสอน โดยวิธีสั่งเร้ากับวิธีสอนแบบปกติ

วิชานิพนธ์	d_c
1	0.4331
2	0.3940
3	1.0154
4	0.2463
5	1.4399
6	0.5571
7	0.0980
8	0.3340
9	0.3738
\bar{d}	0.5397
S_d^2	0.1489

จากตารางที่ 13 พบว่า วิชานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาไทยด้วยวิธีสอนโดยวิธีสั่งเร้ากับวิธีสอนแบบปกติ จำนวน 9 เล่ม มีค่าผลมาตรฐานเป็นบวก 9 เล่ม ค่าเฉลี่ยของผลมาตรฐานเท่ากับ 0.5397 ความแปรปรวนเท่ากับ 0.1489 นั้นหมายความว่า การสอนวิชาภาษาไทย ด้วยวิธีสอนโดยวิธีสั่งเร้า ทำให้ผู้เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าการสอนแบบปกติ เท่ากับ 0.54 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการสังเคราะห์วิชานิพนธ์ ที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ด้วยวิธีสอนโดยวิธีเทคนิคการสอนเกมเพลงกับวิธีสอนแบบปกติ แสดงดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ค่าผลมาตรฐานของวิชานិพนธ์แต่ละเล่ม (d_c) ค่าเฉลี่ยของผลมาตรฐาน (\bar{d}) และความแปรปรวนของผลมาตรฐาน (S_d^2) ของวิชานิพนธ์ประเภทวิธีสอน โดยใช้เทคนิคการสอนเกมเพลงกับวิธีสอนแบบปกติ

วิชานิพนธ์	d_c
1	0.6592
2	0.6837
3	1.3703
4	1.1854
5	1.2004
6	0.7481
7	-0.1984
8	1.3800
9	0.9265
\bar{d}	0.9104
S_d^2	0.2268

จากตารางที่ 14 พบว่า วิชานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาไทยด้วยวิธีสอนโดยใช้เทคนิคการสอนเกมเพลงกับวิธีสอนแบบปกติ จำนวน 9 เล่ม มีค่าผลมาตรฐานเป็นบวก 9 เล่ม เป็นลบ 1 เล่ม ค่าเฉลี่ยของผลมาตรฐานเท่ากับ 0.9104 ความแปรปรวนเท่ากับ 0.2268 นั้นหมายความว่า การสอนวิชาภาษาไทย ด้วยวิธีสอนโดยใช้เทคนิคการสอนเกมเพลง ทำให้ผู้เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าการสอนตามปกติ เท่ากับ 0.91 เท่าของ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการสังเคราะห์วิชานิพนธ์เชิงศึกษาค่าสหสัมพันธ์

ผลการสังเคราะห์วิชานิพนธ์ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย กับทักษะการอ่าน การพูด การเขียน แสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ปลอดจากความคลาดเคลื่อนจากการวัด (r_c) ค่าเฉลี่ยของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ความแปรปรวนของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และความเที่ยงของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และค่าขนาดของผล

งานวิจัย เรื่องที่	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่ปลอดจากความคลาดเคลื่อนจากการวัด
1	0.6626
2	0.9220
3	0.6127
4	0.4565
5	0.0462
6	0.8800
ค่าเฉลี่ยของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (\bar{r})	0.5870
ความแปรปรวนของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (S_r^2)	0.0438
ความเที่ยงของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.9591
ค่าขนาดของผลตามสูตรของ Glass	0.6645

จากตารางที่ 15 สามารถสรุปความได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย กับ ทักษะด้าน การอ่าน การพูด และการเขียน มีค่าความสัมพันธ์ 0.59 หรือมีความแปรปรวนร่วมกัน 34.8% โดยมีความความแปรปรวนของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.0438 และมีความเที่ยง 0.9591 ขนาดของผลมีค่า 0.66 (ตามสูตรของGlass) หมายความว่าทักษะด้าน การอ่าน การพูด และการเขียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเท่ากับ 0.66 หน่วย

ตอนที่ 3 การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยเชิงคุณลักษณะ

การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ จำแนกเนื้อหาเป็น 6 ด้านดังนี้

1. ด้านหลักสูตร หนังสือเรียน เนื้อหาวิชา
2. ด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอน
3. ด้านการวัดและประเมินผล
4. ด้านนวัตกรรม เทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอน
5. พฤติกรรมของครูและนักเรียน
6. ด้านการเรียนการสอน

1. ด้านหลักสูตร หนังสือเรียน และเนื้อหาวิชา

ได้ข้อค้นพบดังนี้

1.1 วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหลักสูตร มีจำนวน 10 เล่ม ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครู นักเรียน ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับความสอดคล้องในการใช้หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาจำนวน 5 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ครูนักเรียนผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า จุดประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในหลักสูตร ด้านการเรียนการสอนพบว่าครูภาษาไทยควรเป็นผู้มีความสามารถมีวิธีสอนและเทคนิคใหม่ๆ วิธีสอนที่ครู นักเรียน ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์เห็นด้วยมากคือการสอนแบบสัมพันธ์ทักษะ ด้านอุปกรณ์การสอนพบว่าใช้กันน้อย แต่ต้องการสื่อการสอนที่ใหม่และทันสมัย ด้านการวัดผล พบว่า ครู นักเรียน และศึกษานิเทศก์เห็นว่าการให้คะแนนเป็นร้อยละ ดีกว่าแบบแบ่งคะแนน ดี ในขณะที่ผู้บริหารเห็นว่าแบบแบ่งคะแนนดีกว่าการให้คะแนนเป็นร้อยละ ครู ผู้บริหาร นักเรียน และศึกษานิเทศก์ มีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องที่จะได้มีส่วนปรับปรุงหลักสูตร นอกจากนี้ มีวิทยานิพนธ์เชิงสำรวจเกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตรของครูและนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาและปริญญาตรี จำนวน 3 เล่ม มีความสอดคล้องกันเกี่ยวกับเรื่องหลักสูตร พบว่าครูที่มีวุฒิต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรแตกต่างกัน ครูที่มีประสบการณ์การสอนมากมีปัญหาในด้านเนื้อหาในหลักสูตรมากกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก และวิทยานิพนธ์ จำนวน 2 เล่มที่เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจเกี่ยวกับแนวโน้มของหลักสูตร และความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อวิชาภาษาไทยบังคับ ซึ่งมีเนื้อหาที่แตกต่างกันมากจึงไม่สามารถสรุปรวมได้

1.2 วิชานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหนังสือเรียน มีวิชานิพนธ์เกี่ยวกับหนังสือเรียน จำนวน 22 เล่ม

วิชานิพนธ์ซึ่งเป็นงานวิจัยที่วิเคราะห์หนังสือเรียนภาษาไทยชุดภาษาวิจารณ์ พบว่าเกี่ยวกับเนื้อหา มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรมากส่งเสริมให้เกิดความคิดวิเคราะห์เกิดทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน การจัดกิจกรรมการสอนในหนังสือเรียนเพียงพอและเหมาะสมแต่ควรเพิ่ม สรุปลย่อ และสารสำคัญเพิ่มเติม การวัดและการประเมินผลที่ระบุไว้ทำอบทเรียนเหมาะสม สิ่งที่ควรจะได้รับการปรับปรุงคือด้านเนื้อหาควรจะทันสมัยเป็นที่น่าสนใจและเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน รวมทั้งควรมีการยกตัวอย่างประกอบให้เห็นชัดเจน ส่วนลักษณะรูปเล่ม ควรทำให้กระทัดรัด ปกมีสี คงงาม คงทน ใช้กระดาษที่มีคุณภาพและราคาไม่แพง

วิชานิพนธ์ซึ่งเป็นงานวิจัยที่วิเคราะห์หนังสือเรียนวรรณคดี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ครูและนักเรียนพอใจเนื้อหาในบทเรียนมาก ทั้งให้ความรู้และข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนมากให้นักเรียนรู้จักคิดหาเหตุผลและส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ส่วนปัญหาการเรียนการสอนวรรณคดีนั้น เกิดจากขนาดของโรงเรียนต่างกัน เนศของนักเรียน รวมทั้งแผนการเรียนของนักเรียนต่างกัน สิ่งที่ควรปรับปรุง คือ การจัดทำเนื้อเรื่องย่อสำหรับเรื่องที่คัดลอกมาจากวรรณคดี ยาวๆ การเพิ่มกิจกรรมด้านการพูด การเขียน การฟัง ภาษาที่ใช้ควรเหมาะสมกับระดับผู้เรียน รูปเล่มควรกระทัดรัด ปกมีสี คงงาม กระดาษที่ใช้พิมพ์ควรมีคุณภาพ มีภาพประกอบ และรูปเล่มมีความคงทน ทั้งครูและนักเรียนเสนอว่า ควรเพิ่มเวลาเรียนให้มากขึ้นเพื่อที่จะทำกิจกรรมได้มากขึ้น

วิชานิพนธ์สำรวจความคิดเห็น ครู นักเรียน ผู้บริหาร เกี่ยวกับหนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะพัฒนา พบว่า นักเรียน ครู และผู้บริหาร พอใจในหนังสือเรียนเล่มนี้มากด้านเนื้อหาควรทันสมัยและเหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน ด้านกิจกรรมทำอบท เหมาะสม สิ่งที่ควรจะได้ปรับปรุงคือ ลักษณะรูปเล่ม ความคงทน กระดาษที่มีคุณภาพและราคาไม่แพง

วิชานิพนธ์ซึ่งเป็นงานวิจัยที่วิเคราะห์หนังสือเรียนชุดวรรณคดี พบว่า ครูและนักเรียนพอใจในหนังสือเรียนน้อย ถึงแม้จะช่วยพัฒนาทัศนคติของนักเรียนได้ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ สิ่งที่ควรปรับปรุงคือ การเพิ่มเติมเนื้อหาให้มากขึ้น รวมทั้งการอธิบายศัพท์ จำนวน ไวยากรณ์ ที่แทรกไว้ในเรื่องเนื้อหาที่เรียน ควรทันสมัยเหมาะสมกับวัยและความสนใจ สอดคล้องกับสภาพสังคมเศรษฐกิจ ตลอดจนแผนพัฒนาประเทศควรเพิ่มกิจกรรมที่ฝึกทักษะต่างๆมากขึ้น รวมทั้งปรับปรุงด้านการพิมพ์และการจัดรูปเล่ม

วิชานิพนธ์สำรวจความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับหนังสือเรียนชุดทักษะสัมพันธ์และหลักภาษาไทย พบว่า ครูและนักเรียนมีความเห็นที่สอดคล้องกันในระดับมากเกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือเรียนมีความเหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชาภาษาไทย เนื้อหาที่เรียนควรทันสมัยและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้น ควรเพิ่มเติม การอธิบายศัพท์ บทสรุป

ทำขอบเรือน รวมทั้งปรับปรุงรูปเล่มให้กระทัดรัด ปกแข็งแรง ใช้กระดาษที่มีคุณภาพและภาพประกอบ
เนื้อหา

วิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นงานวิจัยที่วิเคราะห์หนังสืออ่านประกอบวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอน
ต้นโดยสำรวจจากครู พบว่า หนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดนั้นหนังสือประเภทเรื่องสั้น เหมาะ
สมที่สุดในระดับมัธยมศึกษา ส่วนนวนิยายให้คุณค่าในด้านความเพลิดเพลิน หนังสือที่มีคุณค่าด้านเนื้อหา
ในระดับมากคือเรื่องนิกกับนิม แว่ววัน แมงมุมเพื่อนรัก และพลานมลิวัลย์ ส่วนด้านประเทืองปัญญาที่
มีคุณค่าระดับมาก คือ แว่ววันและแมงมุมเพื่อนรัก คุณภาพการพิมพ์และรูปเล่มอยู่ในระดับปานกลาง
ปัญหาที่ครูพบคือนักเรียนขาดความคิดในการวิพากษ์วิจารณ์

วิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นงานวิจัยที่วิเคราะห์คุณค่าหนังสืออ่านนอกเวลา ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจวิเคราะห์โดยครูและนักเรียน พบว่าครูและนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิด
เห็นว่าหนังสือประเภทเรื่องสั้นเหมาะสมที่จะใช้เป็นหนังสืออ่านประกอบวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านองค์ประกอบการเขียน ทักษะของผู้แต่ง ศิลปะการเขียน มีคุณค่า
ระดับมาก เรื่องสั้นที่มีคุณค่ามากคือตึกกรอสส์ หนังสืออ่านประเภทสารคดี ที่มีคุณค่าในระดับมาก คือ
ชีวิตของฉันทลักษณ์และวิญญาณ ส่วนนวนิยายที่มีคุณค่ามาก ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นที่แตกต่าง
กัน ครูเห็นว่า กุ้งมหาราช มีคุณค่ามาก ขณะที่นักเรียนเห็นว่า กองทัพธรรม มีคุณค่ามาก

วิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นงานวิจัยที่วิเคราะห์เกี่ยวกับหนังสือเรียนภาษาไทยที่เป็นวิชาเลือก 3
วิชาคือวรรณคดีมรดก ประวัติวรรณคดี และภาษาถิ่นวัฒนธรรม ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า
เนื้อหาของหนังสือเรียนทั้ง 3 เล่มสอดคล้องจุดประสงค์ของหลักสูตรและวิชา ส่งเสริมค่านิยมพื้นฐาน
และมีความเข้าใจพอเหมาะกับนักเรียน การนำเสนอในการใช้ภาษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีไม่ว่าจะ
เป็นการตั้งหัวข้อ เกริ่นนำเนื้อหา หรืออธิบายเนื้อหา ด้านส่วนประกอบต่างๆของหนังสืออยู่ในระดับ
ปานกลาง ส่วนที่ควรปรับปรุงคือ การจัดทำรูปเล่มให้ดึงดูดสายตา กระดาษที่มีคุณภาพ การพิมพ์ที่
ชัดเจน เพิ่มเติมความถูกต้องของเนื้อหาในส่วนอ้างอิง ภาพประกอบ แบบฝึกหัด รวมทั้งค้นทานุกรม

วิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นงานวิจัยที่วิเคราะห์ค่านิยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทยวิชาบังคับ ใน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายโดยสำรวจจากครูและนักเรียน จำนวน 3 เล่ม พบว่ามีค่านิยม
4 ด้าน ที่สอดคล้องอยู่ในหนังสือคือ ด้านการครองตน สังคม จริยธรรม ศาสนาและศีลธรรม ใน
หนังสือเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ค่านิยมที่มีมากที่สุด คือ ความรู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ ใน
หนังสือเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ค่านิยมที่มีมากที่สุด คือความเสียสละ องค์ประกอบที่ส่งผลต่อ
จริยธรรมของละครตัวเอง คือ การศึกษาและอาชุนะทางครอบครัว ผู้เลี้ยงดู สภานแวดล้อมทาง
โรงเรียน นอกจากนี้ ยังมีวิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นงานวิจัยที่วิเคราะห์และสำรวจความคิดเห็น เกี่ยวกับ
หนังสือเรียนจำนวน 8 เล่ม ซึ่งเป็นงานวิจัยที่มีเนื้อหาแตกต่างกันมากจึงไม่สามารถสรุปรวมได้

รายละเอียดของทั้งหมด ในด้านนี้แสดงไว้ในตารางที่ 16 ต่อไปนี้

ตารางที่ 16 จำนวนวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ หลักสูตร หนังสือเรียน และเนื้อหาวิชา
จำแนกตามเนื้อหาที่ศึกษา

ลำดับที่	เนื้อหาที่ศึกษา	จำนวน(เรื่อง)
1	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรระดับมัธยมศึกษา	5
2	วิเคราะห์เนื้อหาหนังสือเรียนชุดภาษาวิจารณ์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	3
3	วิเคราะห์เนื้อหาคุณค่าหนังสืออ่านประกอบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	4
4	วิเคราะห์หนังสือเรียนชุดวรรณวิจักษ์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	3
5	วิเคราะห์หนังสือเรียนภาษาไทยวิชาเลือกชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	3
6	วิเคราะห์ค่านิยมในหนังสือเรียนภาษาไทยวิชาบังคับระดับมัธยมศึกษา	3
7	ประเมินผลหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	2
8	วิเคราะห์หนังสือเรียนชุดวรรณวิจักษ์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	2
9	วิเคราะห์หนังสืออ่านประกอบวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	2
10	วิเคราะห์หนังสือเรียนชุดทักษะสัมพันธ์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	1
11	ประเมินผลหลักสูตรระดับปริญญาตรี	1
12	แนวโน้มของหลักสูตร	1
13	ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาภาษาไทยบังคับสำหรับวิชาเอก	1
14	ความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือเรียนชุดทักษะพัฒนาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	1
15	วิเคราะห์การใช้ภาษาไทยบังคับมัธยมศึกษาตอนต้นภาพพจน์ ในวรรณคดีที่ปรากฏในหนังสือเรียน	1
16	วิเคราะห์คติพจน์จากวรรณคดีไทยสมัยรัชกาลที่ 2 เปรียบเทียบกับที่ปรากฏในหนังสือเรียนระดับมัธยมศึกษา	1
17	วิเคราะห์เรื่องเสภาเนื่องการเรียนการสอนวรรณคดี	1
18	วิเคราะห์คุณธรรมตัวเองในวรรณคดีในหนังสือเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น	1
19	วิเคราะห์หนังสือเรียนหลักภาษาไทย ระดับปริญญาตรี	1
20	วิเคราะห์หนังสือเรียนหลักภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	1
21	ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของสารคดีในหนังสือเรียนชุด ทักษะสัมพันธ์ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	1

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ลำดับที่	เนื้อหาที่ศึกษา	จำนวน(เรื่อง)
22	ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับ วรรณกรรมร้อยกรองไทย	1
23	การวิเคราะห์และเลือกผลงานของนักเขียนบทร้อยกรอง ร่วมสมัยมาใช้ในการสอนแต่งคำประพันธ์ในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย	1
24	ต้นตอหลักษ์ไทยร่วมสมัยในการสอนแต่งคำประพันธ์ในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย	1
รวม		42

2. ด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอน

ได้ข้อค้นพบดังนี้

2.1 วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีสอนเทคนิคการสอน สามารถสังเคราะห์เชิงปริมาณได้ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์วิธีการสอนที่ใช้ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางกับการสอนแบบปกติจำนวน 11 เรื่อง กลุ่มที่สองเป็นการเปรียบเทียบการสอนโดยวิธีสิ่งเร้ากับการสอนปกติจำนวน 9 เรื่อง กลุ่มที่สามเป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนกับการสอนปกติ 9 เรื่อง ซึ่งทั้งสามกลุ่มเป็นงานวิจัยเชิงทดลอง รวม 29 เรื่อง

2.2 วิทยานิพนธ์เชิงทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้วยวิธีสอนที่ใช้ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางกับการสอนปกติ จำนวน 4 เล่ม วิธีสอนที่ใช้ให้นักเรียนศูนย์กลางได้แก่ การสอนกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ศูนย์การเรียน การสอนแบบประสมศิลป์ การสอนแบบซินดิเคต บทบาทสมมติ ครูและนักเรียนร่วมกันวางแผน ผลการวิจัยสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนที่ใช้ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ จำนวน 13 เล่ม ส่วนผลสัมฤทธิ์ของการเรียนที่ไม่แตกต่างกันของการสอน 2 วิธี เกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ที่เรียนจากห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนกับห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลาง

2.3 วิทยานิพนธ์เชิงทดลองเปรียบเทียบการสอนโดยใช้สิ่งเร้ากับการสอนปกติ จำนวน 11 เล่ม การสอนโดยใช้สิ่งเร้า ได้แก่ การสอนโดยใช้เทคนิคการแสดงปฏิกิริยาตอบสนอง วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน วิธีสอนแบบจำคำตอบ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สิ่งเร้ามีผลสัมฤทธิ์สูงกว่่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

2.4 วิทยานิพนธ์เชิงทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนกับการสอนปกติ จำนวน 25 เล่ม ซึ่งการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนได้แก่ การสอนโดยใช้ การ์ตูน หุ่น เพลง เกม ดนตรี นิทาน รูปภาพ เรื่องสั้น ปริศนาคำทาย การสอนทักษะการใช้คำสัญลักษณ์ การสอนใช้เทคนิคการจำ วิธีอ่านแบบ S Q 3 R และการจัดลำดับชั้นการเรียนรู้ ผลการวิจัยสรุปได้ นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการสอน 2 เล่ม ที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน คือ การสอนอ่านแบบ S Q 3 R กับการสอนปกติ และการสอนโดยใช้เพลงไทยร่วมสมัยกับภาพการ์ตูนกับการสอนปกติ

นอกจากนี้ยังมีวิทยานิพนธ์เชิงทดลอง จำนวน 18 เล่ม ที่มีตัวแปรที่แตกต่างกัน เนื้อหาแตกต่างกัน ทำให้ไม่สามารถสรุปรวมผลการวิจัยได้

รายละเอียดของทั้งหมดในคานี้แสดงไว้ในตารางที่ 17 ต่อไปนี้

ตารางที่ 17 จำนวนวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอน
จำแนกตามเนื้อหาที่ศึกษา

ลำดับที่	เนื้อหาที่ศึกษา	จำนวน (เรื่อง)
1	วิธีสอนใช้เทคนิคการสอนกับแบบปกติ	25
2	วิธีสอนใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลางกับแบบปกติ	4
3	วิธีสอนแบบมโนทัศน์	3
4	วิธีสอนอ่านตีความกับอ่านเอาเรื่อง	2
5	วิธีสอนใช้บทเรียนที่มีบทสรุปกับไม่มีบทสรุป	2
6	วิธีสอนโดยทราบและไม่ทราบวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	1
7	วิธีสอนใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับเขียนตามคำบอก	1
8	วิธีสอนโดยวิเคราะห์ตัวอย่างกับสอนตามแนวคู่มือครู	1
9	วิธีสอนใช้บทเรียนแบบโปรแกรมกับชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้	1
10	วิธีสอนเน้นการวินิจฉัยสาร	1
11	วิธีสอนใช้หุ่นมือกับการ์ตูน	1

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ลำดับที่	เนื้อหาที่ศึกษา	จำนวน (เรื่อง)
12	วิธีสอนใช้หุ่นกระบอกกับการสอนแบบอภิปราย	1
13	วิธีสอนอ่านแล้วเขียนลำดับเรื่องราวกับวิธีอ่านแล้วทำแบบฝึกหัด	1
14	วิธีสอนแบบของ Gagne กับการสอนแบบบรรยาย	1
15	วิธีสอนใช้บทเรียนแบบโปรแกรมตอบสนองด้วยการเขียนตอบกับ บทเรียนโปรแกรมแบบตอบสนองด้วยการเลือกตอบ	1
16	วิธีสอนด้วยวิธีฝึกการสะกดคำกับวิธีสัมพันธ์ทักษะ	1
17	วิธีสอนโดยใช้การแสดงละครกับสอนโดยการอภิปราย	1
18	วิธีสอนโดยใช้เกมกับแบบฝึก	1
19	วิธีสอนตามหลักการของ Gagne กับ Herbart	1
	รวม	50

3. ด้านการวัดและประเมินผล

ได้ข้อค้นพบดังนี้

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลเป็นวิทยานิพนธ์เชิงทดลองที่ใช้แบบฝึกทักษะกับไม่ใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 19 เล่ม ซึ่งนำไปสังเคราะห์เชิงปริมาณได้ 12 เล่ม

ผลการวิจัยสรุปได้ว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ใช้แบบฝึกทักษะ

วิทยานิพนธ์เชิงบรรยายศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์การเรียนกับ ทักษะการอ่าน การพูด การเขียน ซึ่งนำไปสังเคราะห์เชิงปริมาณจำนวน 6 เล่ม

วิทยานิพนธ์เชิงทดลองศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียน สะกดคำผิด จำนวน 4 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า หลังจากฝึกทักษะแล้ว นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสูงขึ้น เขียนคำได้ถูกต้องมากขึ้น นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกัน

วิทยานิพนธ์เชิงบรรยายใช้แบบทดสอบโคลซประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลซ และแบบทดสอบแบบเลือกตอบเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน

จำนวน 3 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า คะแนนแบบทดสอบโคลซ์และคะแนนของแบบทดสอบแบบเลือกตอบใกล้เคียงกัน แบบทดสอบโคลซ์ที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์สูงกับแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ระดับชั้นความสามารถในด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง

วิทยานิพนธ์เชิงทดลองศึกษาผลการเน้นอัตราเร็วในการอ่านจำนวน 3 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนที่ใช้โปรแกรมการเน้นอัตราเร็ว มีอัตราเร็วในการอ่านดีที่สุด และมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้บทเรียนแบบโปรแกรมการเน้นอัตราเร็ว

วิทยานิพนธ์เชิงบรรยายศึกษาอัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 2 เล่ม ผลการวิจัย สรุปได้ว่า ในระดับชั้นประถมศึกษาอัตราเร็วในการอ่าน 125 หน่วยคำ/นาที ความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยร้อยละ 53.33 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อัตราเร็วในการอ่าน 233 หน่วยคำ/นาที ความเข้าใจในการอ่านร้อยละ 59 เพศหญิงมีอัตราเร็วในการอ่านสูงกว่าเพศชาย นักเรียนแผนวิทยาศาสตร์มีอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนแผนภาษา

วิทยานิพนธ์เชิงบรรยาย เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่มีสภาพแวดล้อมทางภาษาต่างกัน จำนวน 2 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่าโรงเรียนที่ครูใช้สื่อการสอนมาก ทำให้ความสามารถทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน บุคลากร ต่างกันสูงกว่านักเรียนโรงเรียนที่ใช้สื่อการสอนน้อย ภาษากันที่นักเรียนใช้พูด ชาติ เผ่าพันธุ์ ไม่ทำให้ผลการเรียนภาษาไทยของนักเรียนแตกต่างกัน

วิทยานิพนธ์เชิงทดลองศึกษาความก้าวหน้าของการอ่านจับใจความในการเรียนซ่อมเสริม จำนวน 2 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สัมฤทธิ์ผลการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมสูงกว่าก่อนเรียน สัมฤทธิ์ผลการอ่านของเพศหญิงชายไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังมีวิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นงานวิจัยที่วิเคราะห์งานเขียนร้อยแก้ว ร้อยกรอง จำนวน 2 เล่ม

วิทยานิพนธ์เชิงทดลองเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระดับชั้นประถมศึกษา 2 เล่ม งานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ จำนวน 6 เล่ม

วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล จำนวน 21 เล่ม ซึ่งเป็นงานวิจัยที่มีเนื้อหาแตกต่างกันมาก จึงไม่สามารถสรุปรวมได้

รายละเอียดของทั้งหมดในด้านนี้แสดงไว้ในตารางที่ 18 ต่อไปนี้

ตารางที่ 18 จำนวนวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล
จำแนกตามเนื้อหาที่ศึกษา

ลำดับที่	เนื้อหาที่ศึกษา	จำนวน (เรื่อง)
1	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะกับไม่ใช้แบบฝึกทักษะ	19
2	งานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์	6
3	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำผิด	4
4	ศึกษาผลการเน้นอัตราเร็วในการอ่าน	3
5	การศึกษาผลสัมฤทธิ์การใช้แบบทดสอบโคลช	3
6	เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน	3
7	ศึกษาอัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่าน	2
8	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ที่มีสภาพแวดล้อมทางภาษาต่างกัน	2
9	ศึกษาความก้าวหน้าในการอ่านในการเรียนซ่อมเสริม	2
10	วิเคราะห์งานเขียนร้อยแก้วร้อยกรองภาษาไทย	2
11	เข้าใจความหมายของถ้อยคำและสำนวนภาษาไทย	1
12	ความรู้พื้นฐานหลักภาษาไทยของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1	1
13	การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่าน	1
14	ผลการทดสอบข้อสอบโคลชใช้แบบสอบ	1
15	ผลการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียน	1
16	ศึกษาผลการรับรู้ความแตกต่างของตัวอักษรไทย จากการฝึกความพริ้วสามแบบ	1
17	ศึกษาผลการให้ข้อมูลย้อนกลับและไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย	1
18	ผลของการเรียนเพื่อรอบรู้ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงด้าน ความถนัดทางการเรียนและความตั้งใจเรียนในวิชาภาษาไทย	1
19	ผลของการตรวจแบบฝึกหัด 3 วิธีที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1
20	การประเมินคุณค่าหนังสืออ่านนอกเวลา	1

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ลำดับที่	เนื้อหาที่ศึกษา	จำนวน (เรื่อง)
21	ประเภทและตำแหน่งของคำถามประกอบบทเรียนที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน	1
22	ปัญหาการวัดและประเมินผลการสอนการเรียนวิชาภาษาไทย	1
23	เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนตัวสะกดกาวันต์	1
24	เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดกับเขียนสรุปความ	1
25	เปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากชุดการสอนที่วิเคราะห์ระบบกับไม่มีวิเคราะห์ระบบ	1
26	เปรียบเทียบการใช้แบบฝึกอ่าน 2 แบบที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการอ่านเร็ว	1
27	เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับแบบฝึกหัดตามหนังสือเรียนภาษาไทย	1
28	เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการอ่านและความสนใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับแบบฝึกอ่านความเรียง	1
29	การศึกษาความคิดอย่างมีวิจารณ์ผูกพันเกี่ยวกับบทบาทของตัวละครในเรื่องมหาเวสสันดรชาดก	1
30	การสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์ในการเขียนสะกดคำ	1
31	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านหนังสือประกอบคำบรรยายเป็นบทร้อยแก้วร้อยกรอง	1
รวม		67

4. ด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอน

ได้ข้อค้นพบดังนี้คือ

4.1 วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน โดยสร้างสื่อการเรียนการสอนแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน นำผลการทดลองไปคำนวณหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนนั้นๆ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 80/80 โดยที่ 90,80 ตัวแรกหมายถึงคะแนนที่นักเรียนทำบทเรียนถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 90,80 และ 90,80 ตัวหลัง หมายถึงคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบหลังบทเรียนถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 90,80 วิทยานิพนธ์ที่หาประสิทธิภาพของสื่อจำนวน 45 เล่ม นอกจากนี้เป็นวิทยานิพนธ์ที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ใช้สื่อการเรียนการสอนก่อนการทดสอบและหลังการทดสอบ จำนวน 32 เล่ม ผลการวิจัยพบว่าสื่อการเรียนการสอนที่หาประสิทธิภาพของสื่อส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพถึงเกณฑ์มาตรฐาน 77 เล่ม ไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานจำนวน 8 เล่ม ซึ่งเป็นแบบฝึกทักษะการอ่าน 2 เล่ม

สื่อสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป 3 เล่ม และบทเรียนแบบโปรแกรมวิชาภาษาไทย 3 เล่ม ส่วนวิทยานิพนธ์ที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ใช้สื่อ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนทดสอบ สื่อการเรียนการสอนทั้งสองชนิดที่สร้างขึ้นทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

4.2 วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีสอนซึ่งใช้สื่อการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งประกอบด้วย บทเรียน สไลด์ เทป หน่วยการเรียนการสอน ชุดการสอน บทเรียนแบบโมดูล แบบฝึกการใช้หนังสืออ่านประกอบ วิธีสอนแบบศูนย์การเรียน วิธีสอนใช้กิจกรรมห้องสมุดกับวิธีสอนแบบปกติ โดยนำไปสังเคราะห์เชิงปริมาณได้จำนวน 23 เล่ม ส่วนที่สังเคราะห์ไม่ได้จำนวน 19 เล่ม รายละเอียดของทั้งหมดในด้านนี้ แสดงไว้ในตารางที่ 19 ต่อไปนี้

ตารางที่ 19 จำนวนวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับนวัตกรรมเทคโนโลยี และสื่อการเรียนการสอนจำแนกตามเนื้อหาที่ศึกษา

ลำดับที่	เนื้อหาที่ศึกษา	จำนวน (เรื่อง)
1	สื่อการเรียนการสอนที่หาประสิทธิภาพของสื่อ	
	การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมวิชาภาษาไทย	16
	การสร้างชุดการสอน	6
	การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป	5

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับที่	เนื้อหาที่ศึกษา	จำนวน (เรื่อง)
	การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียน	5
	การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป	4
	การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน	4
	การสร้างบทเรียน วิดีโอเทป	2
	การสร้างบทเรียนแบบโมดูล	2
	การสร้างแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย	1
2	สื่อการเรียนการสอนที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์	
	การสร้างหนังสืออ่านประกอบวิชาภาษาไทย	7
	การสร้างแบบฝึกการเขียนคำ	6
	การสร้างชุดการสอน	5
	การสร้างแบบฝึกหัดเสริมการสอน	4
	การสร้างบทเรียนเสริมการอ่าน	4
	การสร้างแบบฝึกการอ่าน	3
	การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริม	2
	การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟัง	1
3	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์โดยใช้วิธีสอนแบบต่างๆ	
	บทเรียน สไลด์ เทป กับการสอนปกติ	4
	บทเรียนแบบโมดูลกับการสอนปกติ	4
	ใช้แบบฝึกกับการสอนปกติ	3
	ชุดการสอนกับการสอนปกติ	3
	ศูนย์การเรียนกับการสอนปกติ	2
	หน่วยการเรียนการสอนกับการสอนปกติ	1
	ใช้หนังสืออ่านประกอบกับการสอนปกติ	1
	กิจกรรมห้องสมุด	1
	รวม	96

5. ด้านพฤติกรรมของครูและนักเรียน

ได้ข้อค้นพบดังนี้คือ ส่วนใหญ่วิชานี้นับว่าด้านพฤติกรรมของครูและนักเรียนเป็นงานวิจัยเชิงบรรพกาลจำนวน 11 เรื่อง ซึ่งวิชานี้นับว่าสามารถสรุปผลการวิจัยรวมกันได้ประเภท ดังนี้คือ ประเภทแรก การศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาไทยของครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนประเมินพฤติกรรมครูไปในทางบวก เรื่องความยุติธรรม การเตรียมเนื้อหาและมีความรู้ในวิชาที่สอน ผลทางลบคือ พฤติกรรมการตรวจให้คะแนนทันที พฤติกรรมด้านการจูงใจโดยส่วนรวมพบว่าครูมีพฤติกรรมด้านการสนับสนุนให้นักเรียนค้นคว้า ให้นักเรียนรู้จักมุ่งหมายก่อนการเรียน และการจูงใจในด้านบุคลิกมากที่สุดส่วนปริมาณที่น้อยที่สุด คือการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักเรียนรวมทั้งการให้รางวัลและการลงโทษ เพศของนักเรียนไม่มีผลต่อการประเมินพฤติกรรม ครูที่สอนในตัวเมืองและชนบท ประเมินผลพฤติกรรมครูต่างกันเกี่ยวกับการใช้วิธีการสอนหลายแบบ การเตรียมการสอนและการประเมินผล เพศ อายุ วุฒิ และประสบการณ์ของอาจารย์มีผลต่อพฤติกรรมการสอน โดยครูที่มีเพศ อายุ วุฒิ และประสบการณ์มากจะมีพฤติกรรมทางบวกมากกว่าครูที่มี อายุ วุฒิ และประสบการณ์น้อย นักเรียนต้องการ ครู ที่มีความเป็นกันเองใช้วัสดุ มีกลวิธีในการสอน และอารมณ์ดีมีคุณธรรม

ประเภทที่สอง เกี่ยวกับความสามารถและความสนใจในการอ่านส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงบรรพกาลจำนวน 10 เรื่อง เป็นวิชานี้นับว่าเกี่ยวกับความสามารถในการอ่าน จำนวน 4 เรื่อง ได้ข้อสรุปว่าความสามารถในการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษา ความสามารถในการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีพัฒนาการมากที่สุด องค์ประกอบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านเร็วมากที่สุดคือความสามารถในการเข้าใจศัพท์ การอ่านเรื่องแบบบอกโครงเรื่องก่อนจะทำให้เด็กเรียนมีความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำ เพศหญิงมีความสามารถในการอ่านมากกว่าเพศชาย อาศัยแหล่งที่อยู่ การศึกษาของบิดามารดาส่งผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียน นักเรียนที่พูดภาษากลางมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่นและภาษาอื่น

วิชานี้นับว่าเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารครู และนักเรียนต่อสมรรถภาพครูภาษาไทยจำนวน 6 เล่ม ได้ผลสรุปว่า สมรรถภาพของครูภาษาไทยที่จำเป็นมากที่สุดคือสมรรถภาพการสอนและการเตรียมการสอน โดยครูต้องเป็นผู้มีบทบาทในการศึกษา โดยนำเอาวัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมท้องถิ่น สิ่งประดิษฐ์ และศิลปหัตถกรรมในท้องถิ่นเข้ามาประกอบในการเรียนการสอน ครูควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นที่ปรึกษาชมรมจัดอบรม สนับสนุนการจัดกิจกรรมคหิชา บ้านสาม่าเสมอ เป็นผู้ให้คำแนะนำและเป็นแบบอย่างที่ดี สำหรับผู้ที่จะเป็นหัวหน้าหมวด ควรจะมีความรู้ ทักษะด้านต่างๆ มีความซื่อสัตย์สุจริต สนใจ และเอาใจใส่ต่อหน้าที่เสมอ สิ่งที่จะควรจัด

เนื้อส่งเสริมสมรรถภาพครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นคือ การเปิดอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทย ที่ค้นคว้าเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ตำราประกอบการเรียน สื่อการสอน การบริการและสวัสดิการและการวัดผลประเมินผล

วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับความต้องการนิเทศของครูภาษาไทย จำนวน 6 เล่ม ได้ผลสรุปว่า ความต้องการนิเทศของครูภาษาไทยและนิสิตฝึกสอนต้องการเกี่ยวกับวิธีสอน ในเรื่องการสาธิตการสอนแบบต่างๆ การใช้สื่อการสอนเกี่ยวกับคำแนะนำในการผลิตสื่อมากที่สุด รองลงมาเป็นการจัดประชุมปฏิบัติการเพื่อสร้างโปรแกรมการสอนล่วงหน้า การเตรียมความรู้ในเนื้อหา ด้วยการจัดทำเอกสารประกอบการสอน การวัดและการประเมินผลด้วยการวิเคราะห์ข้อสอบและสร้างข้อสอบมาตรฐาน ครูเห็นว่าหัวหน้าหมวดนิเทศการสอนในด้านวิธีสอนและสื่อการสอนน้อย นอกนั้นมากทุกด้านบุคคลที่ครูต้องการให้เป็นผู้นิเทศคือศึกษานิเทศก์ อุปสรรคในการนิเทศคือ ขาดสัมพันธอันดีระหว่างผู้ร่วมงาน และขาดงบประมาณปรับปรุงการเรียนการสอน

วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำ ในระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 5 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า จำนวนคำพื้นฐานภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบความยากง่าย ปานกลาง และคำยาก มากที่สุด ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบคำง่ายมากที่สุด ชนิดของคำที่พบในระดับง่ายมากและง่ายได้แก่คำนาม คำยากที่เขียนผิดมากที่สุดคือคำยากที่เขียนผิดทั้งคำ รองลงมาเป็นคำยากที่ผิดที่ตัวสะกดและผิดและผิดที่ตัวการันต์ ความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่เรียนในชั้นเด็กเล็กมีความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสูงกว่านักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและสังกัดเทศบาล สาเหตุที่นักเรียนเขียนผิดเพราะเห็นแบบแผนผิด เขียนสะกดคำผิดเพราะไม่เขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เขียนตามความหมายของคำ เขียนตามเสียงพูด เสียงอ่านสำเนียงภาษาถิ่น เคา และเขียนตามการถ่ายเสียงคำจากต่างประเทศ

วิทยานิพนธ์ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำอยู่ในเกณฑ์ต่ำ นักเรียนหญิงมีความสามารถทางการเขียนสูงกว่านักเรียนชาย อาชีพบิดามารดา ขนาดของโรงเรียน ตลอดจน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ค่อความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทย สาเหตุแห่งการเขียนสะกดคำผิด มีสาเหตุจากได้รับประสบการณ์มาผิด ไม่ทราบความหมายของคำ ไม่แม่นยำในหลักภาษา ไม่คุ้นเคยกับการใช้พจนานุกรม ออกเสียงพูดหรือเสียงอ่านผิด ใช้แนวเทียบผิด และการเคา

วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 3 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สื่อการสอนที่ครูโรงเรียนราษฎร์นิยมใช้ คือกระดานดำ หนังสืออ้างอิงประกอบบทเรียน หนังสือพิมพ์ วารสาร และรูปภาพต่างๆ สื่อการสอนที่ผู้บริหารและครูใช้ ได้แก่หนังสืออ้างอิง

ประกอบบทเรียน ห้องปฏิบัติการภาษาไทย หนังสือพิมพ์ วารสาร เทป เครื่องเล่นเทป การใช้แหล่งสารนิเทศของครูภาษาไทยคือห้องสมุดของโรงเรียน ของมหาวิทยาลัยและของส่วนตัว โดยใช้สื่อประเภทภาพนิ่ง แถบบันทึกภาพ แถบบันทึกเสียง นอกจากนั้น การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการเรียนการสอนจะช่วยส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สื่อการสอน คือไม่ทราบแหล่งบริการ ครูไม่มีเวลาคิดและเตรียมใช้สื่อการสอน ขาดงบประมาณ สื่อมีจำนวนจำกัด ไม่ได้ได้รับความสะดวกในการยืมสื่อและห้องสมุดไม่มีสื่อไว้บริการเพียงพอ

วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการใช้กิริยาร่วมทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและในระดับอนุปริญญา จำนวน 2 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า กิริยาร่วมทางวาจาระหว่างครูและนักเรียนนั้นครูมีพฤติกรรมมากกว่านักเรียนและด้านอื่นๆ กิริยาร่วมทางวาจาที่ปรากฏในการเรียนการสอนภาษาไทยคือ ครูใช้เวลาพูดมากกว่า นักเรียนใช้อิทธิพลทางตรงมากกว่าทางอ้อม และใช้วาจาควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนมากกว่าครูกระตุ้น ส่วนนักเรียนใช้กิริยาร่วมทางวาจาโดยพูดและอ่าน เป็นราชบุคลมากกว่าเป็นหมู่

วิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นงานวิจัยที่วิเคราะห์ประสิทธิภาพส่วนตัว ที่มีต่อคุณภาพของลายมือของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาจำนวน 3 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพส่วนตัวมีผลต่อคุณภาพของลายมือ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพของลายมือ นักเรียนมีข้อบกพร่องในการเขียนคือความเป็นระเบียบของตัวหนังสือ ระดับของตัวหนังสือ หัวของตัวหนังสือบอด การวางสระ การวางวรรณยุกต์ การเว้นวรรคตอน การวางรูปแบบ การย่อหน้า

นอกจากนี้ยังมีวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของครูและนักเรียนจำนวน 9 เล่ม ซึ่งเป็นงานวิจัยที่มีเนื้อหาแตกต่างกันมากจึงไม่สามารถสรุปรวมได้

รายละเอียดของทั้งหมดในคานี้แสดงไว้ในตารางที่ 20 ต่อไปนี้

ตารางที่ 20 จำนวนวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูและนักเรียน
จำแนกตามเนื้อหาที่ศึกษา

ลำดับที่	เนื้อหาที่ศึกษา	จำนวน (เรื่อง)
1	พฤติกรรมของครูและนักเรียน	11
2	ความสามารถและความสนใจในการอ่าน	10
3	ความคิดเห็นของผู้บริหารครูนักเรียนต่อสมรรถภาพของครูภาษาไทย	6

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ลำดับที่	เนื้อหาที่ศึกษา	จำนวน (เรื่อง)
4	ความต้องการนิเทศของครูภาษาไทย	6
5	ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำ	5
6	ความสามารถทางการเขียนสะกดคำ	3
7	การใช้สื่อการสอน	3
8	การสำรวจเชิงวิเคราะห์ประสบการณ์ส่วนตัว ที่มีต่อคุณภาพผลของนักเรียน	3
9	การใช้กิริยาร่วมทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียน	2
10	การศึกษารูปแบบการเล่านิทานที่มีผลต่อความสามารถในการฟัง และความคงทนในการจำ	2
11	การศึกษารูปแบบการเล่านิทานที่มีผลต่อ ความรับผิดชอบของนักเรียน	1
12	ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูภาษาไทย	1
13	การศึกษาความสามารถการเขียนร้อยแก้วด้วยคำสัญลักษณ์ และเจตคติต่อการเขียนร้อยแก้ว	1
14	ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนอ่าน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย	1
15	การติดตามผลครูศาสตราจารย์ในโครงการฝึกอบรมครูและบุคลากร ทางการศึกษาประจำการตามโปรแกรมพัฒนาสมรรถภาพครูสอนภาษาไทย	1
16	การยอมรับนวัตกรรมการเรียนการสอนของครูภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา	1
17	วิเคราะห์รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่มีผลต่อ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์	1
18	ความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์	1
	รวม	59

6. ด้านอื่นๆ

การเรียนการสอนได้ข้อค้นพบ ดังนี้ วิทยานิพนธ์เชิงสำรวจศึกษาปัญหาจากผู้บริหาร ครู นักเรียน เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย จำนวน 6 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยประสบปัญหาในระดับปานกลาง ด้านหลักสูตรเห็นว่าเนื้อหาซ้ำซ้อน และมากเกินไป ปัญหาเกี่ยวกับครูไม่ได้ฝึกอบรม ไม่สามารถสอนได้คลุมเนื้อหาทั้งหมด ขาดงบประมาณ จัดกิจกรรมไม่เพียงพอ และสื่อในโรงเรียนมีจำกัด สิ่งที่ต้องการคือให้ครูใช้เทคนิคการสอนหลายๆ แบบ และให้มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ

วิทยานิพนธ์เชิงสำรวจ ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย จำนวน 5 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน เห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมมาก ด้านเนื้อหา มีความเหมาะสมมาก ด้านวิธีสอน อาจารย์เห็นว่าการปฏิบัติมาก นักศึกษาเห็นว่าการปฏิบัติน้อย ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เห็นสอดคล้องกันว่าการปฏิบัติมาก สื่อการเรียนการสอน อาจารย์เห็นว่าการปฏิบัติน้อย ด้านการวัดผล และประเมินผล เห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมมาก

วิทยานิพนธ์เชิงสำรวจ ศึกษาปัญหาการสอนซ่อมเสริม วิชาภาษาไทย จากผู้บริหาร ครู นักเรียน และศึกษานิเทศก์ จำนวน 5 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ดำเนินการ คือ ครูประจำ วิชาภาษาไทย เวลาสอนใช้หลังเลิกเรียน สถานที่ใช้ห้องเรียนเดิม อุปกรณ์ใช้เป็นส่วนน้อย วิธีประเมินผลครู ใช้วิธีการตรวจงานที่มอบหมายให้ทำและทดสอบ ปัญหาที่พบจากครู คือ มีชั่วโมงสอนมาก จำนวนครูที่ซ่อมเสริมไม่พอ ครูมีหน้าที่รับผิดชอบนอกเหนือจากการสอนมาก ขาดความรู้และประสบการณ์ในการซ่อมเสริม ไม่มีเวลาว่างแผน ขาดงบประมาณ ใช้วิธีสอนปกติมาสอนซ่อมเสริม ปัญหาที่พบจากนักเรียน คือ ไม่เห็นความสำคัญของการเรียน ไม่มีเวลาเรียน ขาดความสนใจ อุปกรณ์ไม่พอ

วิทยานิพนธ์สำรวจการศึกษา การเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้นักเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ โดยสำรวจจากครู และนักเรียน จำนวน 5 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ในการใช้หลักสูตร ค่าเนิการสอนตามคู่มือการสอน การจัดการสอนใช้วรรณคดีเป็นแกนกลางให้สัมพันธ์กับหลักภาษาและการใช้ภาษา การจัดกิจกรรมเสริมการเรียนและการใช้อุปกรณ์การสอนอยู่ในเกณฑ์น้อย การประเมินผล ใช้วิธีตอบปากเปล่าในชั้นเรียน ความต้องการเกี่ยวกับการใช้หนังสือเรียนภาษาไทย ผู้บริหารควรจัดหาสื่อการสอน คู่มือการสอน หนังสือประกอบการค้นคว้าให้เพียงพอ นักเรียนต้องการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง ครูต้องการคำแนะนำจาก ศึกษานิเทศก์และขอให้เพิ่มแหล่งค้นคว้า และส่งเข้ารับการอบรม

วิทยานิพนธ์ที่วิเคราะห์ความคิดเห็นของครู และนักเรียน ต่อการเรียนการสอน ทักษะพูด จำนวน 2 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ครูและนักเรียน เห็นว่า เนื้อหาวิชาในหลักสูตร เกี่ยวกับการพูดเป็นวิชาที่มีความสำคัญมาก เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ความมุ่งหมายของเนื้อหาวิชา มีความชัดเจนปานกลาง ลักษณะเนื้อหาขาดการฝึกทักษะ และซ้ำกับเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว ครูใช้วิธีการสอนโดยการสาธิต และให้นักเรียนออกมาฝึกปฏิบัติจริง การวัดผลการพูดของนักเรียนน้อยครั้ง และใช้ข้อสอบประเมินผล สิ่งที่ครูต้องการ คือ การเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับศิลปะวิธีการสอนทักษะการพูดโดยตรง

วิทยานิพนธ์เชิงสำรวจความคิดเห็นของหัวหน้าหมวด ครูภาษาไทย และนักศึกษา เกี่ยวกับการใช้คลังวิชาในการเรียนการสอนภาษาไทย จำนวน 2 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า หัวหน้าหมวด ครู และนักศึกษา เห็นด้วยมากกับการนำคลังวิชาทุกประเภท มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย สำระสำคัญที่ครูเห็นเป็นอันดับแรก คือ ความรู้ ความเข้าใจ ในรูปแบบและเนื้อหาของข้อมูลประเภทต่างๆ โดยใช้วิธีการนำเข้าสู่บทเรียน และกิจกรรมที่จะทำให้การเรียนการสอนคลังวิชามีประสิทธิภาพสูง ด้วยการใช่วิธีสอนแบบฝึกปฏิบัติจริง

วิทยานิพนธ์เชิงสำรวจความคิดเห็นของครูและนักเรียน เกี่ยวกับการเรียนการสอนวรรณคดีไทย จำนวน 2 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่ สนใจการเรียนวิชาวรรณคดีไทย ปัญหาของครูและนักเรียน คือ ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชามากเกินไป ไม่เหมาะสมกับอัตราเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และเนื้อหาไม่สอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน

วิทยานิพนธ์ศึกษาสภาพการณ์และความคิดเห็นของครู ผู้บริหาร และนักเรียน เกี่ยวกับการใช้นาฎการ ประกอบการสอนภาษาไทย และนำเสนอโครงการ เพื่อจัดนาฎการประกอบการสอนภาษาไทย จำนวน 2 เล่ม ผลการวิจัย สรุปได้ว่า การจัดนาฎการประกอบการสอนภาษาไทยให้ผลดีในระดับมาก นาฎการที่ใช้ประกอบการสอนภาษาไทย ได้แก่ การแสดงละครพูด การแสดงละครใบ้การแสดงบทบาทสมมุติ การอ่านบทสนทนา การอ่านทำนองเสนาะ การแสดงเพลงเรือ การทอปริศนาทำทาง แนวทางปฏิบัติในการใช้นาฎการ โดยครูมอบหมายแบ่งกลุ่มรับผิดชอบขั้นตอนในการใช้นาฎการประกอบการสอน ส่วนใหญ่เห็นว่าใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียน

วิทยานิพนธ์เชิงสำรวจ และวิเคราะห์สภาพการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากครูและนักเรียนจำนวน 3 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้มีความรู้และทักษะทางภาษาไทยดีขึ้น ผู้ริเริ่มและดำเนินการจัดกิจกรรม คือ อาจารย์หมวดวิชาภาษาไทยและนักเรียน เงินที่นำมาจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ได้จากงบประมาณ และหารายได้อื่นๆ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเพราะสนใจ และเห็นว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยให้มีความเข้าใจในบทเรียน ส่งเสริมความรู้ความสามารถ ในการเรียนการสอนภาษาไทยมากขึ้น ประเภทกิจกรรมที่จัดเป็นประเภทการใช้ภาษา และวรรณคดีไทย ปัญหาและอุปสรรค คือ ขาดการติดต่อประสานงาน

ที่ตระหว่างครูและนักเรียน เวลาที่จัดมีน้อย ทั้งครูและนักเรียนเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาภาษาไทย มีความสัมพันธ์กันมาก

วิทยานิพนธ์เชิงสำรวจศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการใช้นิตยสารคู่มือการสอนหนังสือเรียนภาษาไทย จำนวน 2 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ครูส่วนใหญ่ใช้นิตยสารคู่มือการสอน เพราะเห็นว่าทำให้การเตรียมการสอนสะดวกขึ้น และช่วยให้ครูสอนได้ตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาทั่วไปในนิตยสารคู่มือชัดเจน เข้าใจง่าย นำไปปฏิบัติได้จริง ข้อคิดที่ได้จากเรื่องในแต่ละบทเรียนเหมาะสมแก่วัยของนักเรียน สิ่งที่ต้องการ คือ คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีสอน การจัดกิจกรรมต่างๆ และคำแนะนำในการใช้อุปกรณ์การสอน

วิทยานิพนธ์ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนหลักภาษาไทย จากครูและนักเรียน จำนวน 2 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทางการศึกษา ของหลักสูตรฝึกหัดครู ใช้หลักสูตรโดยวิเคราะห์หลักสูตรแล้วค้นคว้าเนื้อหาเพิ่มเติม วิธีสอนใช้อธิบายและยกตัวอย่าง อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัด คือ หนังสืออ่านประกอบ กิจกรรมที่จัดบ่อย คือ ให้นักศึกษาทำรายงานกิจกรรมเสริมหลักสูตรจัดในรูปแบบต่างๆ วิธีวัดผลให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ปัญหาในการเรียนการสอนหลักภาษาไทย คือ เนื้อหาในหลักสูตรมากและยาก ควรปรับปรุงหลักสูตร นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนวรรณคดีไทย วิธีการเรียนด้วยการจดงาน และฟังอาจารย์บรรยาย

วิทยานิพนธ์ศึกษาอิทธิพลของหนังสือนิพนธ์รายวัน ที่มีผลต่อการใช้ภาษาไทย โดยศึกษาจากครูและนักเรียน จำนวน 2 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สื่อมวลชนช่วยส่งเสริมการใช้ภาษาไทย ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในระดับปานกลาง ด้วยการฟังข่าวสาร บทความ ความรู้ต่างๆ สื่อมวลชนช่วยส่งเสริมการใช้ภาษาทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนเกี่ยวกับการได้เห็นตัวอย่างการใช้ภาษาทั้งดีและไม่ดี รวมทั้งได้แบบอย่างศิลปะการอ่านชนิดต่างๆ อยู่ในระดับมาก

วิทยานิพนธ์วิเคราะห์คุณค่าวรรณกรรมพื้นบ้าน โดยวิเคราะห์จาก ครู นักเรียน ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า วรรณกรรมพื้นบ้านมีคุณค่า ให้ข้อคิดทางวัฒนธรรม ประเพณี สะท้อนให้เห็นความเชื่อ ค่านิยม ข้อห้ามในสังคม ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประกอบการสอนได้มาก และทำให้บทเรียนมีความสัมพันธ์ กับชีวิตของนักเรียน แต่ขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับวรรณกรรมพื้นบ้าน สมควรมีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับวรรณกรรมพื้นบ้าน และจัดบทเรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับวรรณกรรมพื้นบ้าน นอกจากนี้ยังมีวิทยานิพนธ์เชิงบรรยายนำเสนอโครงการเพื่อการเรียนการสอนวรรณคดีไทย จำนวน 7 เล่ม วิทยานิพนธ์สำรวจความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้บริหาร ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาไทย จำนวน 4 เล่ม วิทยานิพนธ์สำรวจความคิดเห็นของครู และนักเรียน ต่อการเรียนการสอนวรรณกรรมร้อยกรอง จำนวน 3 เล่ม วิทยานิพนธ์สำรวจความคิดเห็นของสื่อมวลชนกับการเรียนการสอนภาษาไทย จำนวน 3 เล่ม และวิทยานิพนธ์

เกี่ยวกับการเรียนการสอนจำนวน 14 เล่ม ซึ่งมีตัวแปรที่แตกต่างกัน และเนื้อหาที่มีความแตกต่างกันมาก ไม่อาจสรุปรวมผลการวิจัยได้

รายละเอียดของทั้งหมดในคํานี้แสดงไว้ในตารางที่ 21 ต่อไปนี้

ตารางที่ 21 จำนวนวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน จำแนกตามเนื้อหาที่ศึกษา

ลำดับที่	เนื้อหาที่ศึกษา	จำนวน(เรื่อง)
1	ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย	6
2	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย	5
3	ปัญหาการสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทย	5
4	การศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือเรียน- ภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์	5
5	วิเคราะห์คุณค่าวรรณกรรมพื้นบ้าน	3
6	กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย	3
7	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ทัศนวิทยาในการเรียนการสอนภาษาไทย	2
8	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวรรณคดีไทย	2
9	โครงการเสนอเพื่อจัดนาฏการประกอบการสอนภาษาไทย	2
10	วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนทักษะพูด	2
11	ความคิดเห็นของครูต่อการใช้นักเรียนคู่มือการสอนหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย	2
12	การเรียนการสอนหลักภาษาไทย	2
13	การศึกษาอิทธิพลของหนังสือพิมพ์รายวันที่มีผลต่อการใช้ภาษาไทย	2
14	นำเสนอโครงการเพื่อการเรียนการสอนวรรณคดีไทย	
	การจัดตั้งศูนย์วิทยบริการ	1
	นำเสนอโปรแกรมการสอดแทรกกิจกรรม	1
	นำเสนอโปรแกรมสำหรับครูภาษาไทยในการปลูกฝัง- ความเป็นประชาธิปไตยแก่นักเรียน	1
	นำเสนอการจัดกิจกรรมการสอนทักษะภาษาไทยในห้องปฏิบัติการ	1
	นำเสนอโปรแกรมจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด	1
	จัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาไทย	1

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ลำดับที่	เนื้อหาที่ศึกษา	จำนวน(เรื่อง)
	จัดกิจกรรมการฝึกทักษะการวิพากษ์วิจารณ์การสอนวิชาภาษาไทย	1
15	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาไทย ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา อาจารย์นิเทศก์กับ- การฝึกสอนในวิชาภาษาไทย	1
	ความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับบทบาท- ของศูนย์วัฒนธรรมวิทยาลัยครู	1
	การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนรายวิชา ท 081	1
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา- ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	1
16	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวรรณกรรมร้อยกรอง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวรรณกรรมร้อยกรอง- ในหนังสือเรียน ชุควรรณวิจิตร	1
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณกรรมร้อยกรองไทย	1
	การศึกษาเจตคติที่มีต่อการแต่งคำประพันธ์	1
17	สื่อมวลชนกับการเรียนการสอนภาษาไทย ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีผลต่อ- การเรียนภาษาไทย	1
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้แหล่งวิชาการ	1
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการโฆษณา	1
18	ความต้องการการสอนซ่อมเสริมวิชาหลักภาษาไทย	1
19	การศึกษาการเรียนการสอนหนังสืออ่านนอกเวลาวิชาภาษาไทย	1
20	การศึกษาแนวการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม	1
21	แนวโน้มการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	1
22	พัฒนาการของการสอนภาษาไทย	1
23	วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาไทย	1
24	วิเคราะห์เนื้อเพลงไทยร่วมสมัย	1

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ลำดับที่	เนื้อหาที่ศึกษา	จำนวน(เรื่อง)
25	ความคิดเห็นที่มีต่ออิทธิพลภาษาถิ่นด้านเนื้อหาที่มีต่อทักษะการพูด	1
26	การผลิตและการใช้ศรภาษาไทย	1
27	การวิเคราะห์อิทธิพลของภาษาเขมรที่มีต่อการพูดและการเขียน	1
28	ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1
29	วิเคราะห์ห้วงค์ประกอบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย	1
30	การใช้ประโยชน์ห้องสมุดเพื่อการเรียนการสอนภาษาไทย	1
รวม		71

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย